

EL DJOUDOUR (THE ROOTS)

ABOU LAGRAA

COMPAGNIE LA BARAKA

BALLET CONTEMPORAIN D'ALGER

INFO

DATA / DATES

20 9, ma 10, di 11 juni 2013

Sun 9, Mon 10, Tue 11 June 2013

LOCATIE / VENUE

Stadsschouwburg Amsterdam, Grote Zaal

AANVANG / STARTING TIME

20.30 u

8.30 pm

DUUR / RUNNING TIME

1 uur, 15 minuten, zonder pauze

1 hour 15 minutes, no interval

INLEIDING / INTRODUCTION

door *by* Martin Bijkerk

19.45 u

7.45 pm

MEET THE ARTIST

met *with* Abou Lagraa, Nawal Ait Benalla-Lagraa

ma 10 juni, na afloop van de voorstelling

Mon 10 June, after the performance

moderator Martin Bijkerk

WEBSITE

www.aboulagraa.com

CREDITS

CHOREOGRAFIE, TONEELBEELD EN

ARTISTIEKE LEIDING / CHOREOGRAPHY,

STAGE DESIGN, ARTISTIC DIRECTOR

Abou Lagraa

ARTISTIEK ASSISTENT, INSTRUCTIE /

ARTISTIC ASSISTANT, INSTRUCTIONS

Nawal Ait Benalla-Lagraa

DANS / DANCE

Nawal Ait Benalla-Lagraa, Ali Brainis, Sarah

Cerneaux, Nassim Feddal, Jocelyn Laurent,

Oussama Kouadria, Bilel Madaci, Marion

Renoux, Fanny Sage, Féroz Sahoulamide,

Tanné Uddén, Angela Vanoni, Bernard

Wayack Pambe, Zoubir Yahiaoui

TEKST, ZANG / TEXT, VOCALS

Houria Aïchi

MUZIEK / MUSIC

Olivier Innocenti

LICHTONTWERP / LIGHTING DESIGN

Nicolas Faucheux

PRODUCTIE / PRODUCTION

Compagnie La Baraka

Abou Lagraa is in residentie bij Les

Gémeaux in Sceaux / Scène Nationale van

2009-2014

Abou Lagraa is in residence at Les Gémeaux in

Sceaux / Scène Nationale 2009-2014

COPRODUCTIE / COPRODUCTION

Grand Théâtre de Provence – Marseille

Provence 2013 / Capitale Européenne de la

Culture

Les Gémeaux/Sceaux/Scène Nationale

Théâtre National de Chaillot

Holland Festival

La Coursive / Scène Nationale La Rochelle

Le Théâtre* / Scène Nationale de Narbonne

MET STEUN VAN / WITH SUPPORT BY

SPEDIDAM, Ministère de la Culture

français, Ministère de la Culture algérien,

Fondation BNP Paribas, Ministère de la

Culture – la DRAC Rhône-Alpes, Conseil

Régional Rhône-Alpes, Ville de Lyon

WERELDPREMIÈRE / WORLD PREMIERE

Aix-en-Provence, 16.1.2013

FRUSTRATIE TE LIJF MET DANS

Na het succes van de voorstelling *Nya* (Holland Festival 2011) keert de Frans-Algerijnse choreograaf Abou Lagraa terug op het Holland Festival met een nieuwe productie, *El Djoudour*. Ditmaal met mannen én vrouwen.

Het is altijd spannend om nieuw werk te maken, zegt Abou Lagraa (Annonay, 1970). Zéker na het succes van *Nya*. Maar de grootse uitdaging was om de mannen van het Algerijnse Nationale Ballet te laten spelen met de vrouwelijke dansers van zijn Franse gezelschap La Baraka. Lagraa: “Ten tijde van *Nya* zaten er uitsluitend mannen in het ensemble. Alle Algerijnse dansers zijn, net als ik, als vrome moslims opgevoed. Ons is van jongs af aan door onze ouders en onze cultuur ingeprent dat mannen en vrouwen überhaupt niet in dezelfde ruimte mogen zijn, tenzij ze getrouwd zijn. Dus samen dansen lijkt een onmogelijke opgave. Toch zijn we er met *El Djoudour* (de wortels) in geslaagd.”

“Mijn werk draait altijd om sensualiteit en een fysieke dialoog tussen mensen. Dus mijn dansers wisten dat ik op zoek was naar botsingen. Van lijf tot lijf.” Hij lacht: “En daar waren ze in eerste instantie een beetje bang voor. Ik hield ze voor: luister, jullie zijn kunstenaars, en als kunstenaars in Arabische landen dit niet aandurven, dan durft niemand het. Een kunstenaar móet het engagement aangaan. Ik wil dat jullie aan de wereld laten zien dat het mogelijk is om als gelovige moslimmannen op een gelijkwaardige manier met vrouwen een dansvoorstelling te maken. Het is van groot belang om dit onderwerp bespreekbaar te maken, zeker nu na de Arabische Lente. Want niemand heeft

het lef om die vreemde scheiding tussen de seksen bespreekbaar te maken.”

In zijn carrière als internationaal geroemd danser en choreograaf reisde Lagraa de wereld over. In 2008 keerde hij terug naar het land van zijn ouders om zijn wortels te zoeken, en een nieuwe voorstelling te maken. Met steun van het Algerijnse Ministerie van Cultuur, het Algerijnse Nationale Ballet en de Franse overheid selecteerde hij tien getalenteerde mannelijke dansers uit een groep van vierhonderd fanatieke hiphoppers en breakdansers. Zijn vrouw Nawal Ait Benalla-Lagraa, tevens danser en artistiek assistent, trainde deze autodidactische b-boys tot geroutineerde, professionele dansers. Nu maken zij deel uit van een nieuw ensemble voor hedendaagse dans: Ballet Contemporain d’Alger. Het resultaat *Nya* (vertrouwen in het leven) was in 2011 te zien op het Holland Festival. Het was de eerste stap in het project Pont Culturel Méditerranéen Franco-Algérien, een initiatief van de Lagraas, gericht op de artistieke en culturele uitwisseling tussen Europa en Afrika. *Nya* was een sprankelend en spectaculair samenvloeiën van hiphopbravoure, capoeira, de opzweepende *Boléro* van Maurice Ravel, hedendaagse dans en een soundscape van stadsgeluiden, volksliederen uit de Berbercultuur, en de onverwachte, ontwapenende kwetsbaarheid van de dansers. De stoere losheid en aanstekelijke energie van hun hiphopbewegingen ging op een verrassende manier samen met hoogstaande moderne danstechniek, subtiele esthetiek en volledige lichaamsbeheersing. *Nya* won de Franse Grand Prix de la Critique voor beste choreografie van het seizoen 2011-2012 en toerde uitvoerig door Europa. Na een tweede voorstelling *Univers... Afrique* (2012) – een eerbetoon aan Nina Simone – is *El Djoudour* de derde voorstelling die Lagraa met zijn Algerijnse dansers heeft gemaakt.

In *El Djoudour* gebruikt Lagraa drie elementen uit de oosterse cultuur – aarde, water en lucht – die constant in het decor aanwezig zijn, en tussen de mannen en vrouwen in staan. Als een soort barrières. Lagraa: “Dankzij deze barrières durfden de mannen toch contact te maken met de vrouwen. Het is alsof er altijd een bescherm laagje tussen hen in zit. Naast de aarde en het water is er ook het element lucht, dat in de bewegingen tot uiting komt. Dat staat voor de spiritualiteit; de geest waarmee we allemaal met elkaar verbonden zijn, ondanks onze verschillende wortels. Niet alle veertien dansers in *El Djoudour* zijn religieus, maar iedereen gelooft in die onderlinge verbintenis. Noem het god, of het universum. Nadat ik ze een tijdje met deze elementen had laten werken, verdween alle schroom.”

Dat was wel nodig, want in *El Djoudour* zijn de contacten tussen mannen en vrouwen extreem gewelddadig. Zeker in vergelijking met *Nya*. “Het is geen teder gebeuren,” lacht Lagraa. “Dat gevoel van geweld is heel herkenbaar voor moslims, want die strikte ruimtelijke scheiding tussen de seksen is een alom geaccepteerde, maar zeer gewelddadige, nadrukkelijke inbreuk in het alledaagse leven. *El Djoudour* toont agressieve confrontaties. Lichamen worden gereduceerd tot vlees, een object dat heen en weer kan worden gesleept dat het gewicht moet dragen van de ander, of van de aarde en het water. Ik toon de afzondering, het geweld en de frustratie, maar uiteindelijk ook de ontmoeting, de sensualiteit, de lichamelijke en heel veel poëzie in de beweging.”

El Djoudour gaat niet over de gehele islamitische cultuur, zegt Lagraa. “Want dat onderwerp is me te groot. Deze voorstelling gaat specifiek over de cultureel bepaalde, ruimtelijke afscherming tussen vrouwen en mannen. En alle frustraties die daaruit

voortvloeien. Ik heb het over het alledaagse leven en de rol van de opvoeding, en ik heb die schroom zélf ook in mijn danscarrière moeten overwinnen. Dankzij mijn werk heb ik me kunnen realiseren dat het volstrekt normaal is om samen te dansen en elkaar gelijkwaardig te behandelen. Hetzelfde heb ik zien gebeuren bij mijn Algerijnse dansers. Dat is ontzettend belangrijk.”

Volgens Lagraa is het is de taak van kunstenaars om dit soort muren te doorbreken, en verschillende culturen met elkaar in contact te brengen. In *El Djoudour* toont niet alleen 14 dansers afkomstig uit alle windstreken, maar ook een samenvloeiën van hele diverse muziek. Van de Berbervolksliedjes van Houria Aïchi tot de subtiele arrangementen van Olivier Innocent met piano, snaarinstrumenten, klassieke arrangementen, eigentijdse electro en hiphop. Lagraa: “Het zijn allemaal wortels die samenkomen. Daar gaat mijn werk over. Het is een eerlijke poging om de waarheid te laten zien.”

Algerije is nog zeer maagdelijk op het gebied van de hedendaagse kunst, zegt Lagraa. “En er is veel ruimte voor experiment. De situatie is anders dan in Tunesië, Marokko, Syrië of Egypte. In de vroege jaren negentig hebben de Algerijnen al een lange periode van terrorisme en fundamentalisme doorstaan. Tien jaar lang hebben zij de ellende van het politiek gemotiveerde religieuze fundamentalisme aan den lijve ervaren. Ik heb geen idee hoe het land nu zal veranderen, maar ik weet zeker dat ze niet twee keer dezelfde fout zullen begaan. Er is teveel geleden.”

De choreograaf en dansers zijn nog niet belaagd door de religieuze haviken. Lagraa: “Ik praat niet over religie en laat de Koran in ere. Dus ze kunnen me niet zoveel maken. Het geloof is me ook te dierbaar om aan te vallen, en het is een prachtige, veelzijdige gemeenschap. Ik wil alleen laten zien dat je als

moslim ook een vooruitstrevend kunstenaar kunt zijn. Ik zie mijn religie als een religie van tolerantie. Maar er wordt een onderscheid gemaakt tussen mannen en vrouwen waar ik het gewoon niet mee eens ben. Ik heb, met alle respect, gewoon het recht om op het podium te vertellen over mijn eigen frustraties. Dat is waar dit stuk over gaat.” De wereld is gebaat bij het samenbrengen van mensen, zegt Lagraa. “Hoe slechter het lijkt te gaan op onze aarde, des te meer moeten kunstenaars blijven wijzen op de samenhang. Dat wij als mensen nog steeds met elkaar verbonden zijn, en dat we met elkaar dóór moeten. Dit is de universele boodschap die ik met elke voorstelling probeer uit te dragen. Dans kan mensen laten dromen, hoop geven en laten nadenken over de wereld waarin ze leven. *El Djoudour* is nog niet vertoond in Algerije. *Nya* wel. Het Algerijnse publiek is heel nieuwsgierig naar dit werk. De mensen willen weten wat er in de internationale danswereld gebeurt. Maar zij zullen ook het beste begrijpen waar dit stuk over gaat. Het gaat ten slotte over hen.”

LIEDEREN

door Houria Aichi

ALDJIA

O mijn ‘broer’,
Ik weet dat je mijn woorden begrijpt;
Weet dat men mij zorgvuldig binnenhoudt.

Fier ging ze naar haar ‘broer’.
En ook al was ze bang,
Zij verlangde gehoor te geven aan zijn roep.

Het verliefde meisje

Mijn ziel is in nood
En mijn verdriet wil niet helen.

Ruiters, o ruiters,
U die meedingt,
Heeft u mijn ‘broer’ gezien?
Hij die een tulband draagt van satijn
En een schitterend medaillon?

De bruiloft

‘Open ruim je poort, moeder van de bruidegom,
En ontvang de blijdschap die naar je toe komt.
Open de poort en ontvang het mooie meisje met
haar onweerstaanbare blik.’

Deze gedichten maken deel uit van het repertoire van de ‘sraoui’, de liederen van de hoogvlaktes. Je zou ze kunnen definiëren als ‘hoofse liederen’, dat wil zeggen als gedichten over het vuur van de hartstocht en het verdriet over de afwezigheid van de geliefde.

De woorden ‘broer’ en ‘gehoor geven aan zijn roep’ zijn metaforen. Dit is in de traditionele liederen van de Maghreb een heel gebruikelijke manier van uitdrukken, omdat zaken die de liefde betreffen niet rechtstreeks benoemd kunnen worden.

TACKLING FRUSTRATION WITH DANCE

After the success of *Nya* (HF 2011), French-Algerian choreographer Abou Lagraa is returning to the Holland Festival with a new production, *El Djoudour*. This time with women as well as men.

It is always a challenge to make new work, says Abou Lagraa (Annonay, 1970). Certainly after the success of *Nya*. But the greatest challenge was to have male dancers from the Algerian National Ballet perform with the female dancers in his French company, La Baraka. Says Lagraa, “When we did *Nya*, there were only men in the ensemble. All Algerian dancers have been raised, just like me, as devout Muslims. From a very early age, our parents and our culture have imprinted in us that men and women should not even be in the same room unless they are married. So dancing together seemed like an impossible task. Yet we succeeded with *El Djoudour* (the roots).” “My work always revolves around sensuality and a physical dialogue between people. So my dancers knew that I was looking for collisions. Of bodies into bodies.” He laughs, “And they were a little afraid of that at first. I said to them: Listen, you are artists, and if artists in Arab countries don’t dare to do this, then nobody will. An artist *must* be engaged. I want you to show the world that it is possible as pious Muslim men to make a dance production with women on an equal footing. It is extremely important to make this a subject of discussion, certainly after the Arab Spring. Because nobody has the courage to broach the matter of this strange separation of the sexes.” In his career as an internationally celebrated dancer and choreographer, Lagraa has

travelled across the world. In 2008, he visited the country of his parents in order to seek his roots and make a new production. With the support of the Algerian Ministry of Culture, the Algerian National Ballet and the French government, he selected 10 talented male dancers from a group of 400 fanatic hip hoppers and break dancers. His wife Nawal Ait Benalla-Lagraa, also a dancer and his artistic assistant, trained these autodidact b-boys to become seasoned professional dancers. Now they are part of a new ensemble for contemporary dance called Ballet Contemporain d’Alger. The result, *Nya* (believing in life) was shown at the Holland Festival in 2011. It was the first step in a project initiated by Lagraa, called Pont Culturel Méditerranéen Franco-Algérien, which focuses on artistic and cultural exchange between Europe and Africa. *Nya* was a scintillating and spectacular combination of hip-hop bravura, capoeira, Maurice Ravel’s compelling *Boléro*, contemporary dance and a soundscape of city noises, folksongs from the Berber culture, and the unexpected and disarming vulnerability of the dancers. Their tough-guy casualness and the infectious energy of their hip-hop movements blended surprisingly smoothly with high-minded modern dance techniques, subtle aesthetics and total body control. *Nya* won the French Grand Prix de la Critique for best choreography of the 2011-2012 season and toured extensively through Europe. After a second production, *Univers... Afrique* (2012) – a homage to Nina Simone – *El Djoudour* is the third production that Lagraa has made with his Algerian dancers. In *El Djoudour*, Lagraa uses three elements from Eastern culture – earth, water and air – which are constantly present in the visuals, standing in between the men and women as a kind of barrier. Lagraa: “Thanks to these barriers, the men dared to make contact with

the women. It’s as if there is always a layer of protection between them. Besides earth and water, there is also the element of air, which is expressed in the movements. It stands for spirituality, the spirit which connects all of us despite our different roots. Not all of the 14 dancers in *El Djoudour* are religious, but they all believe in that mutual connection. Call it God, or the universe. After I had them work with these elements for a while, all of their scruples vanished.” That was indeed necessary, for in *El Djoudour* the contact between men and women is extremely violent. Certainly in comparison with *Nya*. “It is not a tender occasion,” laughs Lagraa. “That feeling of violence is very recognizable for Muslims, because the strict spatial separation between the sexes is a universally accepted but extremely violent and emphatic invasion of daily life. *El Djoudour* shows aggressive confrontations. Bodies are reduced to flesh, an object that can be dragged back and forth, that must bear the weight of another body, or of the earth and water. I show the isolation, the violence and the frustration, but ultimately also encounters, sensuality, corporeality and a lot of poetry in the movements.” *El Djoudour* is not about the entire Islamic culture, says Lagraa. “Because that subject is too huge for me. This production is specifically about the culturally determined, spatial separation between women and men, and all of the frustrations which come from that. I am talking about daily life and the role of education, and have had to overcome those scruples myself in my dance career. Thanks to my work, I was able to realize that it is perfectly normal for men and women to dance together and to treat each other equally. I have seen the same thing happen with my Algerian dancers. That is extremely important.”

According to Lagraa, it is the task of artists to break through these kinds of walls, and bring different cultures in contact with one another. *El Djoudour* not only presents 14 dancers from all corners of the world, but also features a blend of very different kinds of music, from Houria Aïchi’s Berber folksongs to Olivier Innocent’s subtle arrangements with piano, string instruments, classical arrangements, contemporary electro and hip-hop. Says Lagraa, “These are all roots coming together. That’s what my work is about. It’s an honest attempt to show the truth.” Algeria is still very virginal when it comes to contemporary art, claims Lagraa. “And there is a lot of room for experiment. The situation is different than in Tunisia, Morocco, Syria or Egypt. In the early 1990s, the Algerians went through a long period of terrorism and fundamentalism. The Algerians personally experienced the misery of politically motivated religious fundamentalism for 10 whole years. I have no idea how the country will change now, but I am sure they won’t make the same mistake twice. There has been too much suffering.” So far, the choreographer and his dancers have not been threatened by religious hawks. Says Lagraa, “I never talk about religion and I respectfully do not mention the Koran. So they can’t do so much to me. Islam is also too precious for me to attack, and it is a wonderful, multifaceted community. I only want to show that as a Muslim you can also be a progressive artist. I see my religion as a religion of tolerance. But it also makes a distinction between men and women that I simply do not agree with. I have the right to talk, with all due respect, about my own frustrations on stage. That is what this piece is about.” Bringing people together makes for a better world, says Lagraa. “The worse it seems to

be going on our earth, the more important it is for artists to keep emphasizing the bonds between us, that as people we are always connected with one another, and that we must move forward together. This is the universal message that I try to express in every production. Dance can make people dream, give them hope, and make them think about the world in which they live. We showed *Nya* in Algeria, but *El Djoudour* has not yet been performed there. The Algerian public is very curious about this work. They want to know what is happening in the international dance world. But they will also certainly understand what this piece is about. After all, it's about them.”

SONGS

by Houria Aichi

ALDJIA

Oh my 'brother',
I know you understand my words;
Know that I am under double lock and key

Proudly she went to 'her brother'.
Although she was afraid,
she wanted to answer his call.

The Amorous Girl

My soul is in distress
And my grief will not heal.

Cavaliers, oh cavaliers
You who compete,
Have you seen my 'brother'
He who wears a turban of satin
And a sparkling medallion?

The Wedding

Open your door wide, mother of the groom,
And welcome the joy that is coming to you.
Open it wide and welcome the beauty with her
irresistible gaze.

These poems are part of the repertoire of the 'sraoui', songs of the upland plains. You could define them as 'courtly songs', that is to say, poems about the fire of passion and distress over the absence of one's beloved. The words 'brother' and 'answer his call' are metaphors. This is a very normal manner of expression in the traditional songs of the Maghreb, because matters of the heart cannot be spoken about directly.

BIOGRAFIEËN

De Frans-Algerijnse choreograaf en artistiek directeur van Compagnie La Baraka **Abou Lagraa** (1970) werd geboren in het Franse stadje Annonay. Op 16-jarige leeftijd besloot hij danser te worden en studeerde aan het Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse van Lyon. Hij begon zijn carrière als danser bij Rui Horta in Frankfurt en werkte later als diens assistent voor een project bij het Gulbenkian Ballet te Lissabon. In 1997 richtte Lagraa zijn eigen gezelschap Compagnie La Baraka op. Een jaar later won hij de tweede prijs in de categorie eigentijdse dans van het Concours International de Danse Contemporaine in Parijs. In 2009 ontving hij de prijs voor Beste Mannelijke Danser van het Duitse festival Movimentos. Vanaf zijn eerste choreografie werd zijn werk uitgevoerd op de dansbiënnale van Lyon en als internationaal geroemde danser en choreograaf reisde hij de wereld over. Met steun van het Algerijnse Ministerie van Cultuur, het Algerijnse Nationale Ballet en de Franse overheid begon hij een langdurig project, Pont Culturel Méditerranéen Franco-Algérien, gericht op de artistieke en culturele uitwisseling tussen Europa en Afrika. In 2010 selecteerde hij tien getalenteerde mannelijke dansers uit een groep van vierhonderd Algerijnse hiphoppers en breakdansers om een productie mee te maken. Het resultaat, de voorstelling *Nya*, was in 2011 te zien op het Holland Festival. *Nya* won de Franse Grand Prix de la Critique voor beste choreografie van het

seizoen 2011-2012 en toerde uitvoerig door Europa. Zijn vrouw Nawal, tevens danser en artistiek assistent, trainde daarna de dansers tot geroutineerde, professionele dansers. Zij maken nu deel uit van Ballet contemporain d'Alger.

Choreograaf, danser en assistent artistiek directeur **Nawal Ait Benalla-Lagraa** (1978) werd geboren in het Marokkaanse stadje Safi. Haar vader was een Imazighen, haar moeder een Française. Op haar achtste verhuisde ze naar Frankrijk. Van 1989 tot 1999 volgde Ait Benalla-Lagraa een opleiding tot ballerina bij Sylva Ricard in Millau en bekwaamde zich in het klassieke balletrepertoire. In 1999 ontdekte ze het jazzballet, en ze werd aangenomen bij het Armstrong Jazz Ballet. Daar danste ze in choreografieën van Georges Momboye, Wayne Barbaste en Matt Matox. Ook werkte ze als danser in diverse videoclips en theatervoorstellingen met Blanca Li, Jacques Weber en Yannis Kokhos. In 2005 behaalde ze haar masterdiploma aan de Centre National de la Danse en een jaar later voegde ze zich bij Compagnie La Baraka van Abou Lagraa, in eerste instantie voor een gelegenheidsproject met het Memphis Ballet. Binnen La Baraka ontwikkelde ze zich tot assistent choreograaf en dansinstructeur, en raakte nauw betrokken bij het culturele uitwisselingsproject Pont Culturel Méditerranéen Franco-Algérien. Ze is hierbij onder andere verantwoordelijk voor de training van talentvolle Algerijnse dansers binnen het Algerijnse Nationale Ballet. Als assistent choreograaf

drukte ze haar stempel op de voorstellingen *Nya* en *El Djoudour*, en geeft ze wereldwijd masterclasses en cursussen.

BIOGRAPHIES

The French-Algerian choreographer and artistic director of Compagnie La Baraka **Abou Lagraa** (1970) was born in the French town of Annonay. At the age of 16 he decided to become a dancer. He studied at the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse in Lyon. He started his career as a dancer with Rui Horta in Frankfurt and later worked as his assistant for a project at the Bulbenkian Ballet in Lisbon. In 1997 Lagraa formed his own company Compagnie La Baraka. A year later he won second prize in contemporary dance at the Concours International de Danse Contemporaine in Paris. In 2009 he received the prize for Best Male Dancer at the German festival Movimentos. From his first choreography, his work has been performed at the dance biennial of Lyon. As an internationally renowned dancer and choreographer he has worked all over the world. With the support of the Algerian Department of Culture, the Algerian National Ballet and the French government he started the Pont Culturel Méditerranéen Franco-Algérien, a long-term project aimed at artistic and cultural exchange between Europe and Africa. In 2010 he selected ten talented male dancers from a group of four hundred hip hop and breakdance performers. His wife Nawal, also a dancer and his artistic assistant, trained these self-taught b-boys to become experienced, professional dancers. They are part of the Ballet contemporain

d'Alger. Their first show, *Nya*, was performed at the Holland Festival in 2011. *Nya* won the French Grand Prix de la Critique for best choreography in the 2011-2012 season and toured extensively throughout Europe.

Choreographer, dancer and assistant director **Nawal Ait Benalla-Lagraa** (1978) was born in the Moroccan town of Safi. Her father was an Imazighen, her mother French. At the age of eight she moved to France. From 1989 until 1999 she trained as a ballerina with Sylva Ricard in Millau, where she was educated in classical ballet repertoire. In 1999, she discovered jazz ballet and was hired by the Armstrong Jazz Ballet, performing in work choreographed by Georges Momboye, Wayne Barbaste and Matt Matox. As a dancer she also took part in various music videos and theatre performances with Blanca Li, Jacques Weber en Yannis Kokhos. In 2005 she received her masters degree at the Centre National de la Danse. A year later she joined Abou Lagraa's Compagnie La Baraka to work on a special project with the Memphis Ballet. She stayed with the company, rose to assistant choreographer and dance instructor, and became closely involved with the cultural exchange project Pont Culturel Méditerranéen Franco-Algérien. Among other things, she is responsible for the training of talented Algerian dancers within the Algerian National Ballet. As an assistant choreographer she exerted her influence on the productions of *Nya* and *El Djoudour*. She also conducts master classes and courses throughout the world.

HOLLAND FESTIVAL 2013

DIRECTIE

Pierre Audi, artistiek directeur
Annet Lekkerkerker, zakelijk
directeur

BESTUUR

Martijn Sanders, voorzitter
Renze Hasper, penningmeester
Marjet van Zuijlen, secretaris
Mavis Carrilho
Joachim Fleury
Ben Noteboom

Het programma van het Holland
Festival kan alleen tot stand
komen door subsidies, bijdragen
van sponsors en fondsen en door
de gewaardeerde steun van u,
ons publiek.

SUBSIDIENTEN

Ministerie van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap
Gemeente Amsterdam
Europese Commissie Programma
Cultuur (2007-2013)

Het Holland Festival is lid
van Réseau Varèse, Europees
netwerk voor de creatie en
promotie van nieuwe muziek,
gesubsidieerd door het Culturele
Programma van de Europese
Commissie.

HOOFDBEGUNSTIGER SNS REAAL Fonds

SPONSORS EN FONDSEN

Rabobank Amsterdam,
Stichting Ammodo,
Clifford Chance LLP,
DoubleTree by Hilton,
Westergasfabriek/
MeyerBergman, Automobiël-
bedrijf Van Vloten, Turing
Foundation, Stichting
Dioraphte, VSBfonds,
Stichting Herdenking

Slavernijverleden 2013,
The Brook Foundation, Fonds
Podiumkunsten, Prins Claus
Fonds, Prins Bernhard
Cultuurfonds, Pro Helvetia,
Goethe Instituut, Institut
Français France, Institut
Français des Pays-Bas,
Réseau Varèse

HF BUSINESS

Beam Systems, De Nederlandsche
Bank N.V., G&S Vastgoed,
ING Groep, Schut van de Ven
Notariskantoor, Ten Have
Change Management, WPG
Uitgevers B.V.

MEDIAPARTNERS

NTR, VPRO

DONATIES

De genereuze, meerjarige ver-
bintenis van de Governors is van
groot belang voor de internatio-
nale programmering van het
Holland Festival, met name de
internationale coproducties.
Ook de belangrijke bijdrage van de
Vrienden van het Holland
Festival en HF Business komt
rechtstreeks ten goede aan de
internationale programmering.

GOVERNORS

G.J. van den Bergh en C. van den
Bergh-Raat, R.F. van den Bergh,
W.L.J. Bröcker, J. van den Broek,
Jeroen Fleming, J. Fleury,
V. Halberstadt, H.J. ten Have en
G.C. de Rooij, J. Kat en
B. Johnson, Irina en Marcel van
Poেকে, Ton en Maya Meijer-
Bergmans, Sijbalt Noorda en
Mieke van der Weij, Robert Jan
en Mélanie van Ogtrop-
Quintus, Françoise van
Rappard-Wanninkhof, A. Ruys
en M. Ruys-van Haften,
M. Sanders, A.N. Stoop en
S. Hazelhoff, Tom de Swaan,
S. Tóth, Elise Wessels-van

Houdt, H. Wolfert en
M. Brinkman

HARTSVRIENDEN

S. van Delft-Vroom, H. Doek,
W.M.M. van Ierschoot,
K. Kohlstrand, J. en M. Kuiper-
Gerlach, M. Plotnitsky,
P. Voorsmit, P. van Welzen en
C. Lafeber

BESCHERMERS

Lodewijk Baljon en Ineke
Hellingman, A. van de Beek en
S. van Basten Batenburg,
S. Brada, Frans en Dorry
Cladder-van Haersolte, Kommer
en Josien Damen, J. Docter en
E. van Luijk, H. Doek,
L. Dommering-van Rongen,
E. Flores d'Arcais, E. Granpré
Moliere, E.H. Horlings,
J. Houwert, Luuk H. Karsten,
R. Katwijk, R. Kupers en
H. van Eeghen, J. Lauret,
A. van der Linden-Taverne,
H. en I. Lindenberg-Sluis,
F. Mulder, G. van Oenen,
H. Pinkster, H. Sauerwein,
R. van Schaik en W. Rutten,
K. Tschenett, P. Wakkie,
R.R. Walstra, A. van Wassenaer,
T. Winkelman, O.L.O. en
Tineke de Witt Wijnen-Jansen
Schoonhoven

BEGUNSTIGERS

M. Beekman, I. van den Bercken,
E. Blankenburg, Co Bleeker,
A. Boelee, K. de Bok, Jan Bouws,
E. Bracht, G. Bromberger,
D. de Bruijn, M. Daamen,
J. Dekker, J. Drupsteen,
Chr. van Eeghen, J. van der
Ende, Ch. Engeler, E. Eshuis,
E. Goossens-Post, E. de Graaff-
Van Meeteren, D. Grobbe,
J. Haalebos, J. Hennephof,
M. Henriques de Castro,
G. van Heteren, L.D.M.E. van
Heteren, B. van Heugten,
S. Hodes, Herma Hofmeijer,

R. Hoogendijk, J. Hopman,
A. Huijser, E. Hummelen,
G. van der Hulst, P. Jochems,
Jan de Kater, J. Keukens,
A. Ladan, M. Le Poole,
M. Leenaers, K. Leering,
T. Liefwaard, A. Ligeon,
T. Lodder, D. van der Meer,
E. van der Meer-Blok, A. Mees-
Lubberman, A. de Meijere,
J. Melkert, E. Merkk,
A. Nieuwenhuizen,
R. Nieuwpoort, La Nube,
Kay Bing Oen, B. Oremus,
E. Overkamp en A. Verhoog,
C. van de Poppe, P. Price, E. van
de Putte, F. Racké, S. van de Ree,
Wessel Reinink, Thecla Renders,
L.M. Remarque-Van Toorn,
M. Robben, B. Robbers,
A. Schneider, H. Schnitzler,
G. Scholten, C. Schoorl,
E. Schreve-Brinkman,
C.W.M. Schunck, P. Smit,
G. Smits, I. Snelleman,
A. Sonnen, C. Teulings,
H. Tjeenk Willink, I. Tjoa,
H.B. van der Veen, R. Verhoeff,
C. van der Vlies, F. Voorsluis-
Spanhoff, A. Vreugdenhil,
W. Vroom, A. Wertheim,
M. Willekens, M. van Wulfften
Palthe, M. Yazdanbakhsh,
P. van der Zant, P. van Zwieten
en N. Aarnink

JONGE BEGUNSTIGERS

Kai Ament, J.A. de Groot,
G. Schunselaar, David van Traa,
H. Verhagen, Vivian van der
Weide, M. van Zijl Langhout

ANONIEME SCHENKERS

Ook dankt het Holland Festival
anonieme schenkers.

LIEFHEBBERS

Het Holland Festival dankt
646 Liefhebbers voor hun steun
en bijdrage.

HET HOLLAND FESTIVAL HEEFT OOK UW STEUN NODIG: WORD VRIEND

Help mee de bijzondere program-
mering mogelijk te maken. Dan
maakt ook u het Holland Festival!

LIEFHEBBER

(vanaf € 45 per jaar) U ontvangt
dit programmaboek gratis, u
krijgt voorrang bij de kaartver-
koop en korting op tickets.

BEGUNSTIGER

(vanaf € 250 per jaar of € 21
per maand) Uw bijdrage komt
rechtstreeks ten goede aan de
internationale programmering
van het Holland Festival. Als
Begunstiger heeft u recht op
vrijkaarten en andere aantrek-
kelijke privileges.

JONGE BEGUNSTIGER

(vanaf € 250 per jaar of € 21 per
maand) Voor Jonge Begunstigers
selecteren we drie voorstellingen
die je niet mag missen. We organi-
seren ontvangsten waar je andere
Jonge Begunstigers, maar ook
kunstenaars en Governors van
het Holland Festival ontmoet.

BESCHERMER

(vanaf € 1.500 per jaar of € 125
per maand) Als dank voor uw
aanzienlijke bijdrage aan de
internationale programmering
van het Holland Festival ont-
vangt u een uitnodiging voor de
openingsvoorstelling en voor
exclusieve bijeenkomsten, naast
vrijkaarten en andere privileges.

HARTSVRIEND

(vanaf € 5.000 per jaar) Als
Hartsvriend van het Holland
Festival nodigen we u uit om
dichter bij de makers te komen.
Met gelijkgestemden en gasten

van het festival verwelkomen we
u graag op speciale gelegen-
heden en geven we u een blik
achter de schermen.

GEEFWET

Sinds 1 januari 2012 is het nog
aantrekkelijker om het Holland
Festival te steunen vanwege de
Geefwet die tot 1 januari 2018 van
kracht is. De Geefwet houdt in
dat giften aan culturele ANBI's
met 25% verhoogd mogen worden
tot een maximum aan schenkin-
gen van € 5.000 per jaar. Schenkt
u meer dan € 5.000, dan kunt u
het resterende bedrag voor het
reguliere percentage (100%)
aftrekken van de inkomsten-
belasting. De voordelen van
de Geefwet gelden voor alle
belastingplichtigen (particulieren
en bedrijven) en zijn van toepas-
sing op zowel eenmalige als
periodieke schenkingen.

VOORDEEL VAN EEN

PERIODIEKE SCHENKING

Een eenmalige gift is beperkt
aftrekbaar voor de belasting. Het
totaal van de giften op jaarbasis
dient hoger te zijn dan 1%
(drempel) en kan tot maximaal
10% (plafond) van het inkomen
worden afgetrokken. Een perio-
dieke gift is een gift waarbij voor
een periode van ten minste vijf
opvolgende jaren een gelijke
uitkering wordt gedaan, vastge-
legd in een periodieke akte. De
gift is volledig aftrekbaar zonder
aftredrempel of aftrekplafond.

Wilt u ook Vriend van het
Holland Festival worden? Ga
voor meer informatie en een
aanmeldformulier naar
www.hollandfestival.nl/ steun
HF / hfvrienden of neem
vrijblijvend contact op Leonie
Kruizenga, hoofd development
op 020 – 788 2118.

COLOFON / COLOPHON

Holland Festival
Piet Heinkade 5
1019 BR Amsterdam
tel. +31 (0)20-7882100
fax +31 (0)20-7882102
info@hollandfestival.nl
www.hollandfestival.nl

TEKST / TEXT

Daniël Bertina

FOTOGRAFIE / PHOTOGRAPHY

Dan Aucante

VERTALING / TRANSLATION

Margriet Agricola, Jane Bemont

EINDREDACTIE EN OPMAAK /

EDITORIAL AND LAY-OUT

Holland Festival

ONTWERP OMSLAG / DESIGN

COVER

Maureen Mooren

DRUK / PRINTING

Tuijtel, Hardinxveld-
Giessendam

MEER DANS / MORE DANCE

The Pyre

Gisèle Vienne
vr 14, za 15 juni
Fri 14, Sat 15 June
Frascati

CRACKz (Dança Morta)

Bruno Beltrão
Grupo de Rua de Niterói
ma 17, di 18 juni
Mon 17, Tue 18 June
Westergasfabriek, Zuiveringshal
West

SHIROKURO

Tomoko Mukaiyama
Nicole Beutler
Jean Kalman
di 18 juni
Tue 18 June
Stadsschouwburg Amsterdam

Sacre du Printemps | Overture

David Dawson, Shen Wei
Het Nationale Ballet
za 15-za 22 juni
Sat 15-Sat 22 June
Het Muziektheater Amsterdam

Dit project werd gefinancierd met de steun van de Europese Commissie. De verantwoordelijkheid voor deze publicatie ligt uitsluitend bij de auteur; de Commissie kan niet aansprakelijk worden gesteld voor het gebruik van de informatie die erin is vervat. / This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© Holland Festival, 2013
Niets uit deze uitgave mag op welke wijze dan ook worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het Holland Festival.

No part of this publication may be reproduced and/or published by any means whatsoever without the prior written permission of the Holland Festival.